

VALTIOKAPITALISMIN NOUSU VENÄJÄLLÄ

VIIMEISET puolitoista vuotta ovat todenneet sen tosiseikan, että Venäjä on myöskin joutuva ottamaan paikkansa Europan toisten kapitalististen maiden joukossa. Me emme tässä sano, että Venäjän tarvitseisi enää kerrata kaikkea sitä, mitä Europan toisten maiden kansakunnat ja työväenluokka mukana on mennyt läpi, mutta me tässä tarkoitamme sitä, että perusteiltaan Venäjä on nyt jo Europan kapitalististen maiden joukossa sillä eroituksella, että Venäjällä nyt suurkapitalismi on alussaan, kuin sen sijaan vanhat teollisuusmaat ovat jo rappeutumisas- teellaan ja koettavat saada lisää elinvoimaa nyt myöskin kapitalistista nousukauttaan alkavasta Venäjästä.

Tässä on ollut yksi niitä kompastuskiviä, mihin tässäkin maassa on vedetty paljon työväestöä ja vieläkin yritetään vetää, nimittäin luulemaan, että Venäjä yhä edelleenkin olisi puhdas kommunismin maa ja palkkatyöläisten paratiisi. Kun puhutaan palkkatyöläisten asemasta missä maassa tahansa, niin täytyy ottaa huomioon aina tuotannollinen asema ja silloin vasta sen valossa osumme oikeaan arvioidessamme tilan- netta.

Millä tavalla Venäjän taloudellinen tilan- ne on kehittynyt edellämaitsemme suuntaan, käy sängen hyvin selville Leninin lausunnosta Kolmannen Kansainvälisen konferenssissa, jonka istunnoita pidetään Moskovassa parhaillaan tätä kirjoittaessa. Chicago Daily Tribunen mukaan huomaut- taa Lenin, että valtiokapitalismi on välttä- mätön. Lenin sanoja käyttäen, huomauttaa hän seuraavaa:

“Nyt minä ajattelen, että valtiokapitalis- mi on Venäjälle parhain ja olen surullinen siitä, että sitä ei hyväksytty heti alusta en- simäiseksi askeleeksi kommunin tiellä.

“Jos tämän uuden talousohjelman ottami- nen olisi epäonnistunut, niin me olisimme kerta kaikkiaan hävinneet, mutta minä voin vakuuttaa, että se on onnistuneesti mennyt lävitse. Tämä otettu taka-askel oli välttämät- tön ja sen pakoitti ottamaan talonpojat ai- heuttamallaan kriisillä kahdeksantoista kuu- kautta sitten. Talonpoikain taloudellinen a- sema on Venäjällä määräävä tekijä. Nyt he ovat tyytyväisiä ja maksavat heille asetetut verot viljassa ilman, että sitä heiltä tarvit- see väkisin ottaa. Talonpoikain kapinat o-

vat kadonneet ja nykyään siltä taholta kapi- nain syntyminen on kerta kaikkiaan mahdo- ton.”

Teollisuuden nousu Venäjällä.

Mutta nähtävästi ei Venäjä voi jäädä yksistään talonpoikaismaaksi. Europan toiset kapitalistiset maat tarvitsevat nousevaa teollisuus Venäjää. Kaikkein kipeimmin Venäjää tarvitaan markkinapaikkana ja uusi- en sijoitusten paikkana. Vanhat kapitalisti- set maat löytävät sängen vaikeasti omissa maissaan sijoituspaikkoja ja niin muodoin kehitetään Venäjää teollisuusmaaksi.

Nähtävästi osumme siinä hyvinkin oikea- aan, jos huomautamme, että Venäjän nousu teollisuusmaaksi on nyt tämän jälkeen san- gen nopea ja se etappiväli, johon Kuusinen viittaa kirjoituksessaan, mikä on julkaistu toisessa paikassa tässä numerossa, tulee nyt siis olemaan erinomaisen mielenkiintoinen, seurata sitä kamppailua, mikä Venäjällä ke- hittyy nousevan kapitalismin ja sen mukana nousevan varsinaisen palkkaköyhälistön vä- lillä.

Materialismi oikeuksinsa.

Venäjän vallankumous sellaisenaan ja sen jälkeen seurannut kehitys on mielestämme olleet käytännössä parhaimmat materialisti- sen historiankäsityksen selvittäjät itse työssä. Se on kenelle tahansa, joka on halun- nut ottaa vaaria, kyennyt osottamaan, että mikään kansakunta ei voi elää millään peria- atteella, vaan täytyy olla tuotanto, minkä päälle muu yhteiskunta kehitys vain voi rakentua periaatteineen, pyrkimyksineen ja laitoksineen.

Tuotannosta ja nyt erikoisesti tehdastuo- tannosta, mitä Venäjä kaipaa sängen kipe- ästi, mainitsee Lenin puheessaan, johon o- lemme edellä viitanneet, seuraavaa:

“*Meidän täytyy pienentää menoja kaikis- sa suhteissa, vieläpä kouluhinkin nähden ja täytyy koettaa säästää jokaisessa asia- sa. Säästäen muissa menoissa teollisuutem- me täytyy saada käyntiin ja ilman sitä Ve- näjä kukistuu kommunistisena valtiona ja vielä enemmän meidät pyhkäistään pois si- vistyneiden kansojen joukosta.*”

Lenin lausunto on selvä viittaus siihen vaikeaan asemaan, mikä Venäjällä on teolli- suusaloiilla vallinnut koko vallankumouksen ajan sen alusta alkaen. Meille tunnettu Leo Laukki m. m. kirjoittaa Venäjän teollisuus- suhteissa, joka on julkaistu New York Call'

issa, että Venäjän teollisuus on vasta viime vuoden ajalla osottautunut elpymisen merkkejä ja terästuotanto on vasta vähän suurempi, kuin mitä se on ollut Katarina II aikana toista sataa vuotta sitten.

Kun meitä I. W. W. Liittoon järjestyneitä palkkatyöläisiä on arvosteltu siitä, että me koitamme pyrkiä vallankumouksen yli kivuttomasti, niin täydymme vastata sellaisen syytösten tekijöille, että palkkatyöväestön täytyy koettaa oppia toistenkin historiallisista kokemuksista. Tässä merkityksessä Venäjän vallankumouskin ja siihen osaa ottaneet työläiset urhoollisuuksineen, kärsimyksineen ja sitkeine taisteluineen on niin suuri läksy, että parhaalla tahdollammekaan emme siitä voi liiaksi oppia.

Venäjän vallankumous on opettanut erinomattain sen, että vallankumouksesta selviäminen on monta kertaa paljon vaikeampi asia, kuin itsessään vallankumous. Tästä asiasta Lenin myöskin puheessaan kyseessä olevalle kongressille mainitsee seuraavasti:

“Ei ole lainkaan vaikeutta laatia ohjelmaa ottaakseen vallan käsiinsä. Vastustajat usein tekevät ylenmääräisen vihan sokaisemina sangen typeriäkin tekoja, jotka suorastaan antavat heistä voiton. Paljon vaikeampi tehtävä on edessämme rakentaa sosialistinen yhteiskunta sen jälkeen kun valta on saavutettu.”

Nämät ovat sellaisia tekijöitä, jotka panevat todellisen vallankumouksellisen työväenliikkeen missä maassa tahansa asettamaan itselleen kysymyksen, onko vallanku-

moukseen vaadittava voima, — onko tuotannon jatkamisesta tietoa. Monet työväenliikkeen nimessä esiintyvät johtohenkilöt sanovat, kylläpäähän asioiden kehitys itse selvittää tilanteen. Mutta vähänkään vastuunalaisuutta tuntevat henkilöt työväenliikkeessä ottavat huomioon niitä tekijöitä ja voima suhteita, mistä riippuu taisteluun lähtevän köyhälistön välitön elämä. Nämät tulee ainakin niin kauan ottaa huomioon kun palkkaköyhälistön itsensä määräämisestä riippuu sen liikkeelle lähteminen vallankumouksellisessa mielessä.

Useinhan palkkatyöväestö pakoitetaan taisteluun ja silloin ei ole enää valitsemisen varaa ja tässä sopii muistaa Suomen köyhälistön tilannetta sen jälkeen kun se pakoitettiin taisteluun. Edellisessä on tarkoitettu sitä, mikäli taistelu riippuu köyhälistöstä itsestään.

Nyt kuten on aivan ilmeistä, kasvaa Venäjälle siis valtiokapitalismi, mutta sen rinnalle myöskin kasvaa yksityistä kapitalismia sangen huomattavasti. Nämät ovat ne perustekijät, mitkä myöskin Venäjälle nostattavat varsinaisen palkkaköyhälistön teollisuudessa yhtä hyvin kuin maanviljelyksessäkin. Se tulee lopultakin olemaan perusolemus ja vallitseva tekijä, joka tulee muiden maiden palkkityöläisten kanssa jatkamaan Venäjän vallankumoustakin siitä eteenpäin, mihin se viimeisen vallankumouksen urhoollisilta taistelijoilta on jäänyt. Kunnia teille, jotka olette parhaanne antaneet ihmiskunnan suuren asian eteen.

